

M. A. ULJANOVALLE

2/IV. 02.

Rakas äiti!

Pari päivää sitten sain kirjeen Manjashalta. Suuri kiitos siitä hänelle. Jo muutama päivä sitten kirjoitin teille, etten ole pitkään aikaan saanut teiltä kirjeitä. Aioin jo lähettää kyselykirjeitä Anjutalle.

Mitä kirjoihin tulee, pyydän Manjashaa, ettei hän lähettäisi niitä, ennen kuin lähetän *uuden* osoitteen³⁴². Kirjojen lajittelemisesta olen hänelle hyvin kiitollinen: saksalaisista haluaisin saada tänne *vain* ne, joita te *tai tuttavat* ette tarvitse (tai *ette tule tarvitsemaankaan*) Venäjällä. Näin siksi, että saksalaisia kirjoja saan täällä helposti, niistä ei ole puutetta. Mutta venäläisistä täällä on puute, ja siksi pyytäisin valikoimaan eri laatikkoon *kaiken* mahdollisen ja jopa *kaikki* tilastotieteelliset, joita olen alkanut hiukan ikävöidä, aion panna *kaiken* kuntoon. Venäläisten klassikoiden lisäämisestä olen Manjashalle erittäin kiitollinen.

Miten voit nyt, rakkaani? Ajatteletko yhä tehdä kesällä ulkomaanmatkan? Ellei se vain väsyttäisi sinua liiaksi, niin se olisi mainiota.

Parhaimmat terveiseni Markille. Onko hän vihdoinkin saanut luvan tehdä matkoja?

Entä miten „tohtori” jaksaa Mantshuriassa? Haluaisin kuitenkin kovasti päästä kirjeenvaihtoon hänen kanssaan. Eikö osoitetta ole saatu vieläkään?

Välittikö Manjasha parhaimmat terveiseni „vanhalle tuttavalle”, jonka luona kävin huuttorissa? Olin hyvin iloinen, kun sain tietää hänestä.

Manjashan olisi myös hyvä levähtää kesällä — jossain Zhiguleilla, vai kuinka?

Syleilen sinua hellästi, rakkaani, terveiseni teille kaikille.

Sinun V. U.

Lähetetty Münchenistä Samaraan

Julkaistu ensi kerran v. 1929

*„Proletarskaja Revoljutsija“
aikakauslehdessä 11. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan
